

STOWARZYSZENIE OBRONA ZWIERZĄT
ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów
tel. 607-171-458, www.obrona-zwierzat.pl
KRS 0000292939 REGON 260199276 NIP 656-22-72-801
Alior Bank S. A. **75 2490 0005 0000 4500 7398 2092**

“Możemy człowieka ocenić po tym, jak traktuje zwierzęta” - Immanuel Kant (1724-1804)

Jędrzejów, 12.11.2015 r.

**Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Słupsku**

za pośrednictwem

Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska

Odwołanie od decyzji Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska

z dnia 09.10.2015 r., znak: RR.6233.2.2015

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt, KRS 0000292939, organizacja pożytku publicznego, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, uczestniczące w postępowaniu na prawach strony, odwołuje się od decyzji Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska z dnia 09.10.2015 r., znak: RR.6233.2.2015, odmawiającej wydania decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska nr 1/2010, z dnia 28.04.2010 r., zezwalającą Sławomirowi Twardziakowi na prowadzenie działalności w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Skarżący wnosi o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

Decyzji tej skarżący zarzuca naruszenie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13.09.1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (zwanej dalej: u.c.p.g.), poprzez odmowę cofnięcia zezwolenia, w sytuacji kiedy przedsiębiorca, który je uzyskał, w sposób rażący i od lat dopuszcza się naruszania warunków określonych w zezwoleniu.

Uzasadnienie

Odmawiając cofnięcia zezwolenia Wójt Gminy Nowa Wieś Lęborska uznał, że wbrew temu co skarżący twierdził w swoim wniosku z dnia 05.08.2015 r., nie doszło do naruszenia warunków zezwolenia.

Bezsporny jest następujący stan faktyczny: Sławomir Twardziak posiada zezwolenie Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt i na tej podstawie prowadzi na terenie gminy Nowa Wieś Lęborska, w miejscowości Małoszyce 1C, schronisko, do którego przyjmuje bezdomne zwierzęta z min. kilku gmin woj. pomorskiego i zachodniopomorskiego. Zezwolenie wydane przez Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska zawiera określenie „obszaru działalności objętej zezwoleniem” – jak tego wymaga art. 9 ust. 1 pkt. 2 u.c.p.g. - *teren Gminy Nowa Wieś Lęborska*

Spornym jest natomiast ocena faktu przyjmowania przez przedsiębiorcę do przedmiotowego schroniska zwierząt pochodzących z terenu innych gmin niż Gmina Nowa Wieś Lęborska, tj. gmina, której organ był właściwy do wydania zezwolenia ze względu na miejsce świadczenia usług. Skarżony organ twierdzi, że okoliczność ta nie stanowi naruszenia przez przedsiębiorcę warunków zezwolenia.

Tymczasem stanowisko to jest jaskrawo sprzeczne z poglądem Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażonym w wyroku z dnia 17.03.2015 r., sygn. akt. II OSK 2136/13, dot. cofnięcia zezwolenia dla przedsiębiorcy prowadzącego schronisko. NSA odkodował pojęcie obszaru działalności objętej zezwoleniem, którym w przypadku schronisk dla bezdomnych zwierząt jest „obszar zamykający się w granicach gminy, w której zadanie będzie realizowane” (str. 11 uzas. *in fine*). Ponieważ określenie obszaru działalności objętej zezwoleniem stanowi obligatoryjny element zezwolenia, łamanie przez przedsiębiorcę tego zapisu stanowi dotkliwe naruszenie warunków zezwolenia: „Nie sposób zatem zgodzić się z konkluzją, iż przyjmowanie zwierząt do schroniska prowadzonego na terenie Gminy Brąszewice a wylapanych poza granicami tej Gminy nie wskazuje na naruszenie udzielonego zezwolenia.” (str. 12 uzas.). NSA abstrahuje jednocześnie od okoliczności zapewnienia bądź niezapewnienia zwierzętom w schronisku odpowiednich warunków i opieki oraz wyników kontroli takiej opieki (argument podejmowany w skarżonej decyzji przez Wójta Gminy Nowa Wieś Lęborska), jako nie mających znaczenia dla sprawy.

Zapadły na tle w/w orzeczenia NSA, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 22.09.2015 r., sygn. akt II SA/Łd 559/15, tłumaczy to tak, że skoro odławianie bezdomnych zwierząt i ich umieszczanie w schronisku odbywa się wyłącznie na podstawie uchwały rady gminy, o której mowa w art. 11a ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt, to umocowanie przedsiębiorcy do sprawowania opieki nad tymi zwierzętami w imieniu gminy musi się ograniczać do terenu danej gminy, gdyż władztwo gminy odnosi się tylko do jej terytorium (str. 10 uzas.):

„A zatem tak odławianie zwierząt jak i prowadzenie schroniska dokonuje się na podstawie aktów określonych organów danej gminy i zamyka się w granicach tej gminy. Konsekwentnie zezwolenie udzielone Longinowi Siemińskiemu mogło się odnosić wyłącznie do powyższego zakresu. Wobec powyższego – powtarzając za Naczelnym Sądem Administracyjnym – należy uznać, że 'obszar działalności objętej zezwoleniem' to obszar zamykający się w granicach gminy, w której zadanie będzie realizowane. Z tego powodu okoliczność przyjmowania do schroniska zwierząt w Wojtyszkach wylapanych poza granicami Gminy Brąszewice stanowi o przekroczeniu warunków określonych w zezwoleniu Wójta tej Gminy.” (str. 10 uzas.).

Naruszenie warunków zezwolenia pod względem „obszaru” ma istotne znaczenie dla Gminy Nowa Wieś Lęborska. Przepis art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt nakłada na gminę obowiązek zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom znajdującym się aktualnie na jej terenie, bez rozróżniania, czy zwierzęta te znajdują się na swobodzie, czy też zamknięte są w jakimś schronisku na terenie tej gminy, gdyż ustawodawca nie uregulował odrębnego statusu prawnego tych ostatnich. Gmina Nowa Wieś Lęborska jest zatem formalnie odpowiedzialna za wszystkie, bez względu na pochodzenie, zwierzęta bezdomne zgromadzone w schronisku Sławomira Twardziaka, co może być istotne zwłaszcza w przypadku niewłaściwej opieki nad nimi albo zakończenia działalności schroniska z takich czy innych powodów.

Na marginesie skarżący zwraca uwagę, iż organ z jednej strony określił obszar działalności przedsiębiorcy w zakresie prowadzenia schroniska dla zwierząt jako teren Gminy Nowa Wieś Lęborska, zaś z drugiej strony w skarżonej decyzji przyznaje, że „firma działa na terenie gmin sąsiednich”. Nie wyciąga jednak z tego prostego zestawienia właściwych wniosków. Jako podstawę i uzasadnienie prawne takiego działania przedsiębiorcy organ przytacza udzielone przedsiębiorcy przez inne gminy zezwolenia na świadczenie usług w zakresie ochrony przed bezdomnymi zwierzętami oraz umowy na odławianie bezdomnych zwierząt. Skarżący podkreśla nietrafność tej argumentacji. Otóż od dnia 01.01.2012 r. ochrona przed bezdomnymi zwierzętami przestała być zadaniem własnym gmin, czego same gminy zdają się do dzisiaj nie zauważać. Z kolei odławianie bezdomnych zwierząt nigdy nie było i nie jest przedmiotem zezwoleń jakichkolwiek organów, zaś sama umowa na odławianie zawarta przez jedną gminę nie pozostaje w żadnym związku faktycznym ani prawnym z zezwoleniem na prowadzenie schroniska udzielonym przez inną gminę, dla przyczyn wskazanych w wyżej cytowanym wyroku WSA w Łodzi.

W związku z powyższym skarżący wnosi jak we wstępie.